

af embedslægeloven til revision udskydes indtil samme tidspunkt.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting; i folketinget afholdt 5 medlemmer (DR) sig fra at stemme.

---

77. Lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet. (Pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker). (Indenrigsminister *Smørum*). [A. sp. 4559. — C. sp. 365 og 399].

Fremsat i *landstinget* $\frac{2}{3}$ (L. sp. 616). 1. beh. $\frac{16}{3}$ (L. sp. 714). Partiernes ordførere: Dose, Bækgaard, Malchau og Anna Westergaard. 2. beh. $\frac{17}{3}$ (L. sp. 719). 3. beh. $\frac{22}{3}$ (L. sp. 759). *Oversendt til folketinget*. 1. beh. $\frac{25}{3}$ (F. sp. 3032). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Johs. Larsen, Poul Claussen og Bertel Dahlgaard. 2. beh. $\frac{28}{3}$ (F. sp. 3056). 3. beh. $\frac{28}{3}$ (F. sp. 3058). *Loven stadfæstet 31. marts 1950.* (Lovt. nr. 150).

Ved midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 (årbog 1947—48, side 325) blev de i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet omhandlede pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker reguleret under hensyn til ændringen i de økonomiske forhold siden fastsættelsen af apotekerlovens pensionsbestemmelser og de ved lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd foretagne ændringer i reglerne om pensionering af statens tjenestemænd.

Loven blev udformet på grundlag af et forslag fra den under 22. januar 1947 nedsatte apotekskommission. Kommissionen havde imidlertid erklæret, at ordningen måtte betragtes som rent midlertidig, og at forslag til en varig ordning af pensionsforholdene først kunne fremsættes, når der var tilvejebragt klarhed over, hvorledes apotekeres og apoteksmedhjælperes forhold burde ordnes i en ny lov om apotekervæsenet. Under hensyn hertil blev det bestemt,